

Тетяна Бобришева,
студентка 1 курсу ОС Магістр
факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти
Наук. керівник: **Г. І. Сизко**, к.психол.н., ст. викл. (БДПУ)

КІНЕЗИОТЕРАПІЯ В КОРЕКЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІЙ РОБОТІ З ДІТЬМИ, ЩО МАЮТЬ ПОРУШЕННЯ МОВЛЕННЯ

У зв'язку з тенденцією зростання кількості дітей із мовленнєвими порушеннями, питання застосування кінезітерапії в корекційно-педагогічній роботі з такими дітьми є актуальним і важливим для розгляду.

Особлива роль в комплексі корекційних заходів відводиться розвитку рухових функцій, адже за даними науковців [1, 2, 3] рання стимуляція моторного розвитку і корекція рухових порушень можуть сприяти попередженню загального недорозвинення мовлення у дітей з раннім органічним ураженням центральної нервової системи. Якщо звернути увагу на фізичний бік розвитку, то основні рухові вміння і навички у дітей із загальним недорозвиненням мовлення сформовані недостатньо.

Саме до такої рухової стимуляції і належать комплекси вправ, що використовує кінезітерапія. Рух як результат впливу механічної енергії на організм людини застосовується в якості профілактичного і лікувального засобу [2, с. 8-9].

Частиною кінезітерапії є лікувальна ритміка. Її завдання полягає в тому, щоб за допомогою системи фізичних вправ під музику розвинути почуття ритму і використовувати його в лікувально-корекційних цілях. Оскільки провідне місце в корекції мовленнєвих порушень займає слово, саме тому і використовується логопедична ритміка [1, с.18-21].

Дослідження доводять, що між ступенем розвитку дрібної моторики кисті руки і рівнем розвитку мовлення у дітей існує взаємозалежність [3]. Це пояснює використання в корекційно-педагогічній роботі такого напрямку кінезітерапії як пальчикова гімнастика.

Важливого значення набувають дослідження про взаємозалежність загальної і мовленнєвої моторики. Зокрема, зв'язок мовлення і виразних рухів (М.Гуревич; О. Леонт'єв), рухових і мовленнєвих аналізаторів (А.Іванов-Смоленський; О.Лурія; Н.Тяпугін), зв'язок вимови з характером рухів (В.Курши) та ін.

Отже, на психофізіологічному рівні існує взаємозалежність розвитку мовлення і рухів. Розвиваючи і покращуючи рух можна коригувати мовленнєві порушення.

В результаті здійснення рухових, оздоровчих вправ у людей з мовленнєвими порушеннями зміцнюється кістково-м'язовий апарат, розвивається дихання, моторні, сенсорні функції, відчуття рівноваги, правильна постава, хода, грація рухів. Під впливом регулярних занять з використанням кінезітерапії в організмі і психомоториці відбувається позитивна перебудова різних систем: серцево-судинної, дихальної, рухової, мовленнєво-рухової, сенсорної.

Г.Волкова описала найважливіші напрямки такої роботи:

1. Виховання і розвиток темпу і ритму дихання завдяки дихальним

вправам.

2. Розвиток орального праксису. На цій основі удосконалюються рухи артикуляційних органів.

3. Розвиток просодії мовлення засобами логоритміки на основі вихованих темпу і ритму дихання, голосу, артикуляційного апарату, мовленнєвого слуху.

4. Логопедична ритміка сприяє розвитку фонематичного сприймання.

6. Корекція мовленнєвих порушень здійснюється з урахуванням рухових і акустичних можливостей людей, при цілеспрямованому доборі спеціального матеріалу для занять [2, с.29 – 30].

Отже, кінезіотерапія спирається на закономірності формування і розвитку сенсорних і рухових систем людини, їх зв'язки з розвитком і порушеннями інших психічних функцій і процесів, сприяє вдосконаленню всієї корекційно-розвивальної роботи з дітьми, що мають порушення мовлення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бабушкина Р. Л. Логопедическая ритмика: Методика работы с дошкольниками, страдающими общим недоразвитием речи / Р. Л. Бабушкина, О. М. Кислякова [Под ред. Г. А. Волковой] СПб.: КАРО, 2005. – 109 с.

2. Волкова Г.А. Логопедична ритміка / Г. А. Волкова : Учеб. Для студ. вищ. навч. закладів. – М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 2002. – 272 с.

3. Шашкина Г.Р. Логопедическая ритмика для дошкольников с нарушениями речи: Учеб. пособие для студ. высш. пед. учеб. заведений / Гульнара Рустэмовна Шашкина. – М.: Издательский центр «Академия», 2005. – 192 с.

Наталія Большакова,
студентка 1 курсу ОС Магістр
Факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти
Наук. керівник: **Г. О. Лопатіна,** к. пед. н., доцент (БДПУ)

МЕТОДИКА ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ З АКТИВІЗАЦІЇ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ ІЗ ЗАТРИМКОЮ МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ

Актуальність дослідження зумовлена особливою сенситивністю раннього та молодшого дошкільного віку для формування різних форм мовленнєвого спілкування, адже своєчасне й повноцінне оволодіння мовленням є передумовою розумової активності в дорослому житті (А. Богуш, Н. Гавриш, М. Кольцова, Г. Лопатіна, Г. Розенгарт-Пупко, Ф. Сохін, Є. Тихеєва, М. Шеремет та ін.) [1],[3],[4].

Вченими досліджувалася проблема предметної діяльності як передумови мовленнєвого розвитку дітей із затримкою мовленнєвого розвитку, зокрема особливості виникнення й засвоєння предметних дій (М. Денисова, М. Кістяковська, Ф. Фрадкіна та ін.), взаємозв'язок